

WILDIERS, Norbert Maximiliaan, pater kapucijn, hoogleraar (Antwerpen 29 juli 1904).

Zoon van Emiel en broer van Frans Wildiers. Na humaniorastudie aan het college te Neerpelt, het enige college waar na de Eerste Wereldoorlog de humaniora in het Nederlands onderwezen werden, trad hij in 1923 in de orde der Kapucijnen. Hij studeerde vier jaar aan de Gregoriana te Rome en promoveerde er op een studie over het theologisch werk van dr. Albert Schweitzer. Hij werd professor in de theologie aan het semina-

rie van zijn orde te Izegem. In 1940 werd hij door zijn orde overgeplaatst naar het klooster te Leuven. Hij legde zich opnieuw toe op de studie, werkte mee aan godsdienstige en culturele publikaties en werd een gewaardeerd kanselredenaar en conferencier. Ondertussen was hij docent aan de Katholieke Vlaamse Hogeschool voor Vrouwen en aan de Sociale School in Leuven. Om gezondheidsredenen aanvaardde hij in 1950 aalmoezenier te worden van een klooster te Sint-Job in 't Goor. In deze periode maakt hij kennis met het werk van Teilhard de Chardin. Hij verdiepte zich daar zo grondig in, dat hij nu als een van de grote specialisten in het oeuvre van de Franse jezuïet wordt beschouwd. Zijn in het Nederlands verschenen boek over Teilhard de Chardin is in 10 talen vertaald. Sinds 1964 doceert pater Wildiers de helft van het jaar aan de University of San Fransisco in Californië en sedert 1969 dezelfde vakken in de Engelse afdeling van de theologische faculteit te Leuven.

Wildiers stond in de buurt van Herman van den Reeck, toen deze te Antwerpen in de 11-julistoet van 1920 werd neergeschoten. Hij werkte ook al vroeg mee aan *De Student*, het blad van A. Laporta. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was hij een vast medewerker aan *Nieuw Vlaanderen*. In 1949 werd hij ook vast medewerker aan *De Standaard*, voor de herleving waarvan hij na de oorlog zeer geijverd had. Lange jaren schreef hij onder het pseudoniem *Scrutator* de actuele rubriek *Standpunten*. Verder publiceerde hij vrij veel in *De Standaard der Letteren*, die hij tot een cultureel supplement uitwerkte. Na de Tweede Wereldoorlog heeft Wildiers zich krachtig ingespannen om de gezinnen die door de repressie getroffen waren te helpen. Ook veel Vlamingen heeft hij in nood bijgestaan, o.m. Felix Timmermans, Ernest Claes, Jan Grauls, Filip de Pillecyn. Te Brussel was hij de medestichter en aalmoezenier van *De Zilvermeeuw*tjes, een jeugdbeweging die opgericht werd om kinderen wier ouders door de repressie in de gevangenis zaten, te helpen. Hij kreeg om dit werk moeilijkheden met het bisdom Mechelen, dat hem verweet de katholieke actie te ondermijnen, maar werd gesteund door mgr. Stalmans, abt van Tongerlo.

Pater Wildiers, die door zijn leven en werk een wereldburger geworden is, bleef altijd een fervent Vlaams-nationalist, die er bij elke gelegenheid voor uitkomt, dat het Vlaamse volk het recht heeft te leven volgens zijn eigen aard en zijn eigen wil.

WERKEN : *Christus Verlosser* (1935); - *Evangeliewoorden voor dezen tijd* (1937); - *Het wezen van den Christen* (1945); - *De opvoeding van het geweten* (1945); - *Nationale cultuur* (1945); - *Evolutionisme en Wereldbeschouwing* (1952); - *Terreinverkenningen* (1959); - *De zin van de techniek* (1958); - *Het wereldbeeld van Teilhard de Chardin* (1963); - *De kerk in de wereld van nu en morgen* (1966); - *Wereldbeeld en Theologie van de Middeleeuwen tot vandaag* (1974).

LITERATUUR : J. Florquin, *Max Wildiers*, in *Ten huize van...*, VII (1971); - G. van Hoof, *Wildiers' wereldbeeld*, in *De Standaard* (26 april 1974).

JOOS FLORQUIN